

at vi maa sige, at den frivillige Virksomhed, som Arbejdsgiverne saaledes udføre, er i Samfundets Interesse, det er en Virksomhed, der i høj Grad bør støttes, og naar der i saa Henseende opfordres til, at Kontrakter, der indgaas med Forsikrings-selskaber om saadanne frivillige Forsikringer, bør være stempelfri, kan jeg ikke sige andet, end at jeg for mit Vedkommende fuldstændig kan tiltræde dette Syn paa Sagen. Jeg har ogsaa i Folketinget erklæret mig villig til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, og det er sket efter Forhandlingernes Slutning derved. Imidlertid er der en Vanskelighed ved Udarbejdelsen af Regler for dette Forhold, nemlig den, at Forskrifterne med Hensyn til Stempelpigten jo saa vidt muligt bør være saaledes, at de kunne forstaas af den store Mængde, der skal bruge dem, og at de ikke let lede ind paa urigtig Stempling. Dette gælder ganske særlig her, hvor der er Tale om Forsikringskontrakter, fordi Mulkten for urigtig Stempling er saa høj, nemlig det 100-dobbelte af vedkommende Beløb. Jeg har da ikke set anden Udvej for at faa en klar og praktisk Regel end den at gaa til at give Stempelfrihed for de her omhandlede Kontrakter i betydelig større Omfang, end det maaske strengt taget var nødvendigt. Den Regel, jeg mener, man skulde gaa til, er da den, at Kontrakter, hvorved en Arbejdsgiver hos et Forsikringsselskab, gensidigt eller med begrænset Ansvar, forsikrer Personer, der ere beskæftigede i hans Virksomhed, mod Følger af Ulykkestilfælde, skulde være stempelfri. Giver man Bestemmelsen en saadan Affattelse, er det ogsaa givet, at alle de Tilfælde, man kan ønske at bringe ind under den, ville komme med, og med Hensyn til det finansielle Spørgsmaal tror jeg ikke, at det er af en saadan Betydning, at man her, hvor det i øvrigt gælder om at fremme en god Sag, skal have Betænkeligheder ved at gaa saa vidt, som jeg har ment. Jeg vil derfor til anden Behandling tillade mig at stille et Ændringsforslag gaaende i den omtalte Retning, og jeg haaber i saa Henseende at faa Støtte fra det høje Ting.

H. N. Hansen: Loven af 7de Januar f. A. gaar ikke blot ud paa at paalægge Arbejdsgiverne Forpligtelse til at yde Tilskud til Hjælp for Arbejderne, naar en Ulykke indtræder, men stræber ogsaa hen til at gøre det almindeligt, at denne Pligt søges løst fra Arbejdsgiverens Side, saaledes at han tegner Forsikring for de mu-

ligt indtrædende Ulykkestilfælde, og derfor burde vi i Loven have optaget en Bestemmelse om at lette de Kontrakter, som i saa Henseende maatte blive indgaaede. Det er ikke sket, og jeg tror derfor, at det er heldigst, at man søger at afhjælpe denne Mangel ved at fritage de Forsikringskontrakter for Stempel, ved hvilke Arbejdsgiverne forsikre deres Arbejdere i Henhold til Loven. Hvor stor Betydning dette kan faa, kan ikke paa Forhaand siges, men jeg tror, at man bør gøre alt, hvad man kan, for at opfordre Arbejdsgiverne til at tegne Forsikringer. Det vil være en af de Ulemper, som Loven vil mødes af, at naar Ulykkestilfælde indtræder, maa de falde tilbage paa Arbejdsgiverens Person, det er en Følge af Lovens System, og det er berettiget, naar det sker, men det vil voldsomt Fortrydelse, og derfor bør der gøres, hvad man kan, for at opfordre Arbejdsgiverne til i Tide at tegne Forsikringer. Dette Lovforslag er en Mindelse, at man ad den Vej vil søge at lette Byrden i saa Henseende saa meget som muligt. I hvor stort Omfang Forsikring vil finde Sted, kan ikke siges endnu, men i de første 14 Dage, i hvilke Loven har virket, er der for Arbejderforsikringsraadet blevet anmeldt 30 Ulykkestilfælde. Dette er jo et meget stort Tal, og jeg skal straks tilføje, at mange af dem ere meget ubetydelige, men adskillige af dem ere dog af den Beskaffenhed, at de ville medføre Invaliditet for de paagældende, enten de have mistet en Finger eller ere komne til Skade paa Øjnene eller deslige, og det har i disse Tilfælde vist sig, hvor nyttigt det er, at Forsikring er tegnet for de paagældende Arbejdere. Jeg har ikke det nøjagtige Tal paa, for hvor mange af disse Tilfælde der er tegnet Forsikring, men jeg tror at kunne sige, at for de allerfleste er der tegnet Forsikring; der vil være 4—5, som ikke have tegnet Forsikring. Sagen har altsaa sin store Betydning, og jeg kan ikke andet end sige, at jeg har den Tro, at dette, at der ved denne Lov er vakt en Opmærksomhed for, at det er Pligt for Arbejdsgiverne i Tide at forsikre deres Arbejdere, er saare nyttigt, og det forekommer mig derfor rigtigt, at man i Folketinget har fræmhævet, og at Ministeren har lovet at give Sagen det Omfang, at man ikke blot bliver staaende ved Loven af 1898, men at man ogsaa uden for denne søger at gøre det almindeligt, at Forsikringer tegnes af Arbejdsgivere for deres Arbejdere. Jeg kan derfor i denne Sag i et og alt slutte mig til den ærede Ministers